

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2015 r. Znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał J. D. (1) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 kwietnia 2015 r. emeryturę od 1 kwietnia 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia ustalone na dzień zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury, tj. na dzień 9 kwietnia 2015 r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość świadczenia wyniosła 2466,63 zł brutto.

/decyzja – k. 84 akt ZUS/

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 kwietnia 2015 r. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 kwietnia 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy: 45 lat, 3 miesiące i 22 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 3 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wniosła 2224,35 zł.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 2466,63 zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2013 wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej od 27 grudnia 2013 r. wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w łącznej kwocie 2418,17 zł.

Emerytura ustalona niniejszą decyzją zostaje zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

/decyzja – k. 82 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył w dniu 8 czerwca 2015 r. J. D. (1) reprezentowany przez adwokata. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- naruszenie prawa materialnego wyrażonego w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez jego niezastosowanie i podjęcie wypłaty emerytury na rzecz ubezpieczonego od 1 kwietnia 2015 r. w sytuacji przyznania ubezpieczonemu emerytury na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 stycznia 2015 r. sygn. akt VIII U 578/14 od dnia 27 grudnia 2013 r.

- naruszenie prawa procesowego wyrażonego w art. 365 kpc poprzez przyjęcie w decyzji o wypłacie emerytury ubezpieczonemu od 1 kwietnia 2015 r. pomimo związania treścią wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 stycznia 2015 r. sygn. akt VIII U 578/14 ustalającego prawo do emerytury od 27 grudnia 2013 r.

i w związku z powyższym wnoszę o:

- zmianę decyzji organu I instancji i przyznanie ubezpieczonemu prawa do wypłaty emerytury od dnia 27 grudnia 2013 r. tj. od dnia wskazanego wyroku Sądu a nie jak przyjęto w decyzjach od dnia 1 kwietnia 2015 r.

/odwołanie – k. 2 – 5, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1707/15/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 czerwca 2015 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 9, k. 4 w aktach VIII U 1707/15/

Postanowieniem z dnia 8 marca 2016 r. Sąd połączył sprawę VIII U 1707/15 ze sprawą VIII U 1706/15 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 5 w aktach VIII U 1707/15/

Sąd Okręgowy – Sad Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

ustalił następujący stan faktyczny:

J. D. (1) urodził się w dniu (...)

/bezsporne/

W dniu 4 grudnia 2013 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 3 akt ZUS/

Decyzją z dnia 17 grudnia 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

/decyzja – k. 34 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony i Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 28 stycznia 2015 r. w sprawie VIII U 578/14 przyznał wnioskodawcy J. D. (1) prawo do emerytury poczynając od dnia 27 grudnia 2013 r.

/wyrok – k. 35 akt ZUS, k. 126 w aktach VIII U 578/14/

Decyzją zaliczkową z dnia 1 kwietnia 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wykonując wyrok sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. przyznał J. D. (1) prawo do emerytury od 27 grudnia 2013 r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1977 r. do 2012 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 77,94%. Podstawa wymiaru świadczenia została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 77,94% przez kwotę bazową 3080,84 zł i wyniosła 2401,21 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy: 44 lata, 1 miesiąc okresów składkowych i 2 miesiące i 19 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 2118,41 zł.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 2404,11 zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2013 wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej od 27 grudnia 2013 r. wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w łącznej kwocie 2346,97 zł.

Wyplata emerytury została zawieszona, gdyż ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

/decyzja – k. 72 – 73 akt ZUS/

Decyzja zaliczkową z dnia z dnia 1 kwietnia 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wykonując wyrok sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. J. D. (2) prawo do emerytury od 27 grudnia 2013 r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Od 1 marca 2015 r. emerytura wyniosła 2478,58 zł. Wypłata emerytury została zawieszona, gdyż ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

/decyzja – k. 74 akt ZUS/

W dniu 9 kwietnia 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o podjęcie wypłaty świadczenia załączając świadectwo pracy z dnia 31 marca 2015 r.

/wniosek – k. 76 akt ZUS/

Wnioskodawca J. D. (1) był zatrudniony w Gospodarstwie Rolnym (...) w K. w okresie od 1 maja 1993 r. do 31 marca 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika.

/świadectwo pracy – k. 77/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, które nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, iż odwołujący się w niniejszej sprawie nie kwestionuje zaskarżonej decyzji w zakresie wysokości przyznanej emerytury. Sporny jest jedynie termin początkowy jej przyznania oraz wypłaty i tylko to zagadnienie było przedmiotem oceny sądu. Pozostałe okoliczności były w sprawie niesporne.

W myśl art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Stosownie do treści art. 100 ust. 1 w/w ustawy, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa

Zgodnie zaś z art. 129 ust. 1 w/w ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W myśl art. 103a w/w ustawy, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Przepis art. 103a w/w ustawy został wprowadzony do niniejszej ustawy w dniu 1 stycznia 2011 r. na mocy art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 z późn. zm. - dalej: nowela z 2010 r.). Tym samym - po okresie od dnia 8 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r., w którym niezasadnie (por. H. Pławucka, Reforma..., s. 86-87) ustawodawca nie stawiał żadnych przeszkód przed nieograniczonym i w pełnej wysokości łącznym pobieraniem dwóch świadczeń (z pracy i ubezpieczeń społecznych) - powrócono do właściwszej konstrukcji ryzyka emerytalnego, uzależniając realizację uprawnień emerytalnych od uprzedniego rozwiązania stosunku pracy. W ten sposób kształt instytucji zawieszalności bardziej odpowiada treści ryzyka dożycia wieku emerytalnego związanego z prawem do zaprzestania zatrudnienia po osiągnięciu wieku emerytalnego, a nie uznawaniem emerytury za swoisty dodatek do nierzadko wysokiego wynagrodzenia za pracę (zob. K. Antonów (w:) K. Antonów, K.W. Baran (red.), B.M. Ćwiertniak, D. Dörre-Nowak, K. Walczak, Prawo..., s. 724-725; I. Jędrasik-Jankowska, Emerytury: kto daje...).

W judykaturze wskazuje się, że kontynuacja zatrudnienia - bez rozwiązania stosunku pracy - po dniu nabycia prawa do emerytury przesądza o zawieszeniu prawa do emerytury (zob. wyroki SN: z dnia 19 lutego 2004 r., II UK 274/03, OSNPUSiSP 2004, nr 21, poz. 376; z dnia 12 lutego 2004 r., II UK 237/03, omówienie: R. z dnia 13 lutego 2004 r., s. C2), niezależnie od kontynuowania zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy (zob. wyrok SN z dnia 3 sierpnia 2005 r., I UK 358/04, OSNPUSiSP 2006, nr 7-8, poz. 121 i wyrok SA w Katowicach z dnia 22 czerwca 2004 r., III AUa 261/03, LEX nr 147171); podobnie w tej sprawie wypowiedział się TK w wyroku z dnia 7 lutego 2006 r., SK 45/04 (OTK-A 2006, nr 2, poz. 15), podkreślając, że umożliwienie pobierania świadczeń emerytalnych bez przerwania działalności zawodowej u dotychczasowego pracodawcy wykracza poza konstytucyjny zakres prawa do zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego (art. 67 ust. 1 Konstytucji RP). Jest to przywilej, który może podlegać ograniczeniom ze względu na prowadzenie przez państwo określonej polityki społecznej (np. w zakresie zapewnienia pełnego, produktywnego zatrudnienia).

Prawo do emerytury ulega zatem zawieszeniu, jeżeli emeryt nie rozwiąże wszystkich stosunków pracy, w których pozostawał bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury (zob. uchwałę 7 sędziów SN z dnia 10 listopada 2004 r., II UZP 9/04, OSNPUSiSP 2005, nr 3, poz. 43 oraz wyroki SN: z dnia 16 listopada 2005 r., I UK 307/04, LEX nr 989237; z dnia 29 września 2005 r., I UK 14/05, OSNPUSiSP 2006, nr 15-16, poz. 248 i z dnia 28 października 2003 r., II UK 146/03, OSNPUSiSP 2004, nr 16, poz. 289 z glosą K. Antonowa);

W wyroku z dnia 22 lutego 2007 r., I UK 229/06 (OSNPUSiSP 2008, nr 5-6, poz. 80) Sąd Najwyższy uznał, że w przypadku ustalenia prawa do świadczenia przez organ odwoławczy skutki prawne wynikające z art. 103 ust. 2a (obecnie art. 103a) niweczyć należy za okres od daty przyznania uprawnień ubezpieczeniowych do dnia wydania decyzji wykonawczej przez organ rentowy, co oznacza rekompensowanie ubezpieczonemu konieczności oczekiwania na ustalenie prawa ze środków FUS; bardziej prawidłowe wydaje się w tej sytuacji pozwanie ZUS przez ubezpieczonego za wydanie błędnej decyzji rentowej do sądu cywilnego i zgłoszenie żądania zasądzenia zadośćuczynienia za brak możliwości skorzystania z wyboru, jaki dawał mu ustawodawca (albo wynagrodzenie ze stosunku pracy, albo świadczenie z ubezpieczeń społecznych).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że ze świadectwa pracy złożonego przez ubezpieczonego w dniu 9 kwietnia 2015 r. wynika, że J. D. (1) był zatrudniony w Gospodarstwie Rolnym w B. w okresie od 1 maja 1993 r. do 31 maja 2015 r. Dlatego też zgodnie z w/w obowiązującym przepisem art. 130a w/w ustawy prawo do wypłaty emerytury organ rentowy zawiesił w chwili jej przyznania, z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia i podjął wypłatę świadczenia od miesiąca, w którym nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy tj. od kwietnia 2015 r.

A zatem mając powyższe na uwadze, wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.